

[Ministeren for skatter og afgifter]

Beslutningsforslag nr. B 16 og B 17 drejer sig om regler i pensionsbeskatningsloven. Forslaget går ud på, at 3.000 kr.s fradraget for præmier og indskud til livsforsikringer m. v. skal afskaffes, og at skattebegunstigelser for kapitalpensionsordninger skal ophæves. Min forgængers planer herom var led i en samlet fradragssanering og kan ikke bedømmes løserevet fra denne sammenhæng. Regeringen er således ikke indstillet på at gennemføre de ændringer, der slås til lyd for i disse beslutningsforslag.

Beslutningsforslag nr. B 18 går ud på, at Nationalbanken løbende skal underrette skattemyndighederne om de tilladelser, Nationalbanken giver i henhold til valutabestemmelserne. Jeg kan oplyse, at Nationalbanken ligesom en række andre institutioner har pligt til at give skattemyndighederne alle de oplysninger, der kan tjene dem til vejledning ved udførelsen af deres hverv; for så vidt angår ikke-navngivne skatteydere gælder oplysningspligten dog kun, hvis ligningsrådet bestemmer det, og ligningsrådet har ikke bestemt noget sådant for Nationalbankens vedkommende. Derimod har Nationalbanken pligt til at give oplysninger om navngivne personers og virksomheders valutatransaktioner, og det er da også sket i adskillige tilfælde. De regler, jeg her har omtalt, findes i skattekontrollovens § 8 D. Jeg mener ikke, der er behov for at udvide Nationalbankens oplysningspligt, som det er foreslået i det foreliggende forslag. Problemet vedrører kun en ret begrænset kreds af skatteydere, som i vidt omfang må kunne udpeges af de lokale ligningsmyndigheder, sådan at de oplysninger kan fås efter reglerne om navngivne skatteydere.

Forslag nr. B 19 drejer sig om Danmarks dobbeltbeskatningsaftaler med andre lande. Baggrunden for, at vi har indgået dobbeltbeskatningsaftale med ca. 35 lande, er jo et ønske om, at danske skatteydere ikke udsættes for en tyngende dobbeltbeskatning. Når vi indgår en dobbeltbeskatningsaftale, undgås det, at Danmark skal give en ensidig lempelse efter ligningslovens § 33. Vi har ikke aftale med lande, der bevidst virker som skattely, og jeg mener ikke, at der er basis for at opsigte nogen af de gældende overenskomster, sådan som det her foreslås.

Jeg kan se af bemærkningerne, at forslagsstillerne også interesserer sig for de aftaler,

Danmark har indgået om gensidig bistand ved inddrivelse af skatter. Vi har bl. a. aftaler herom med de nordiske lande, Vesttyskland, Belgien, Holland og Frankrig. Hvor vi ikke har en bistandsaftale, kan inddrivelse normalt ske ved udenrigsministeriets hjælp. Det gælder dog ikke Schweiz, hvor de danske skattemyndigheder kun kan sende en rent informativ meddelelse til vedkommende skatterestant. Dette er udtryk for en holdning, som Schweiz har indtaget over for alle lande, og Danmark er ikke ensidigt i stand til at ændre dette.

Regeringen er i høj grad interesseret i at modvirke enhver form for skatteunddragelser, men opsigelse af vores dobbeltbeskatningsoverenskomster vil ikke tjene dette formål. Jeg må derfor tage afstand fra forslaget.

Forslag nr. B 20 drejer sig om de tilfælde, hvor en sag om overtrædelse af skattelovgivningen afgøres administrativt, altså uden at sagen kommer for en domstol. Forslagsstillerne går ind for, at offentligheden skal have adgang til oplysninger om sådanne sager. Efter skattekontrollovens § 20 kan sager om urigtige selvangivelser afgøres med en administrativ bøvedtagelse, såfremt ligningsrådet skønner, at den pågældende skatteyder ikke ville få højere straf end bøde, hvis sagen skulle afgøres i retten. Reglen praktiseres normalt sådan, at sagen altid indbringes for retten, hvis skatteunddragelsen er forsætlig og den undtagne statsskat overstiger 15.000 kr. Her går ligningsrådet altså normalt ikke med til en administrativ afgørelse. Har skatteyderen kun udvist grov uagtsomhed, afgøres sagen normalt administrativt i alle tilfælde, hvor ligningsrådet skønner, at der højst kunne idømmes en bøde – 15.000 kr.s grænsen praktiseres altså ikke her. Hvis det i en sag om grov uagtsomhed skønnes, at der kan blive tale om frihedsstraf, går sagen til domstolene.

Når sagen afgøres med en administrativ bøvedtagelse, har skattemyndighederne tavshedspligt efter statsskatteovens § 44. Jeg går ud fra, at det er denne tavshedspligt, forslagsstillerne ønsker ophævet. Vi har tidligere haft en ordning, hvorefter afgørelsen i visse af de administrativt afgjorte sager skulle offentliggøres i Statstidende, og det var overladt til ligningsrådet at bestemme, i hvilke sager det skulle ske. Ordningen gav imidlertid anledning til berettiget kritik, og den blev